

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी पुराना भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिन । भक्तिको फल हो ज्ञान, जसद्वारा तिम्रो सद्गति हुन्छ ।”

प्रश्न:- कति बच्चाहरू चल्दा-चल्दै तकदीरलाई आफैं खत्तम गर्छन्, कसरी ?

उत्तर:- यदि बाबाको बनेर सेवा गर्दैनन्, आफूलाई अनि अन्यप्रति दया गर्दैनन् भने उनीहरूले आफ्नो तकदीरलाई खत्तम गर्छन् अर्थात् पद भ्रष्ट हुन्छन् । राम्रोसँग पढ्यौ, योगमा रह्यौ भने पद पनि राम्रो मिल्छ । सेवाधारी बच्चाहरूलाई त सेवाको धेरै सोख हुनुपर्छ ।

गीत:- कौन आया सवेरे-सवेरे.....

ओम् शान्ति । रुहानी बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी आत्मा हौं, नकि शरीर । यो ज्ञान अहिले नै मिल्छ- परमपिता परमात्माबाट । बाबा भन्नुहुन्छ- जबकि म स्वयं आएको छु भने तिमीले आफूलाई आत्मा निश्चय गर । आत्मा नै शरीरमा प्रवेश गर्छ । एक शरीर छोडेर अर्को लिइरहन्छ । आत्मा बदलिदैन, शरीर बदलिन्छ । आत्मा त अविनाशी हो, त्यसैले आफूलाई आत्मा सम्झनुपर्छ । यो ज्ञान कहिल्यै कसैले दिन सक्दैन । बाबा आउनुभएको छ बच्चाहरूको पुकार सुनेर । यो पनि कसैलाई थाहा छैन- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ- मलाई आउनु पर्ने हुन्छ कल्पको पुरुषोत्तम संगमयुगमा अनि सारा विश्व पुरुषोत्तम बन्छ । यस समय त सारा विश्व कनिष्ठ पतित छ । त्यसलाई भनिन्छ अमरपुरी, यो हो मृत्युलोक । मृत्युलोकमा आसुरी गुण भएका मनुष्य हुन्छन्, अमरलोकमा दैवीगुण भएका मनुष्य हुन्छन्, यसैले उनलाई देवता भनिन्छ । यहाँ पनि राम्रो स्वभाव हुनेलाई भनिन्छ- यो त देवता जस्तै छ । कोही दैवीगुण भएका छन् । यस समय सबै छन् आसुरी गुण भएका मनुष्य । ५ विकारमा फँसेका छन् त्यसैले गाउँछन् यस दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् । कुनै एक सीतालाई मात्र छुटाइएको होइन । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- भक्तलाई सीता भनिन्छ, भगवान्लाई राम भनिन्छ, जसले भक्तहरूलाई फल दिन आउनुहुन्छ । यस बेहदको रावण राज्यमा सारा दुनियाँ फँसेको छ । उनीहरूलाई मुक्त गरेर राम राज्यमा लैजानुहुन्छ । रघुपति राघव राजा रामको कुरा होइन । उनी त त्रेताका राजा थिए । उनी पनि अहिले तमोप्रधान, जीर्ण अवस्थामा छन् । सिँढी उत्रिदै-उत्रिदै तल आइपुगेका छन् । पूज्यबाट पुजारी बनेका छन् । देवताहरूले कसैको पूजा गर्दैनन् । उनीहरू त हुन्छन् नै पूज्य । फेरि उनीहरू जब वैश्य, शूद्र बन्छन् तब पूजा शुरु हुन्छ । वाम मार्गमा आएपछि पुजारी बन्छन्, पुजारीले देवताहरूको चित्रहरूको अगाडि नमन गर्छन् । यस समय कोही पनि पूज्य हुन सक्दैन । उच्चभन्दा उच्च भगवान् पूज्य हुनुहुन्छ फेरि हुन् सत्ययुगी देवताहरू पूज्य । यस समय त सबै पुजारी छन्, पहिले शुरुमा शिवको पूजा हुन्छ, त्यो हो अव्यभिचारी पूजा । त्यो सतोप्रधान फेरि सतो, फेरि देवताहरूबाट पनि तल भरेर जलको, मनुष्यहरूको, पक्षी आदिको पूजा गर्न थाल्छन् । दिन-प्रतिदिन अनेकौंको पूजा हुन थाल्छ । आजकल धार्मिक सम्मेलन पनि धेरै भइरहन्छन् । कहिले आदि सनातन धर्मको, कहिले जैनीहरूको, कहिले आर्य समाजीहरूको । धेरैलाई बोलाउँछन् किनकि हरेकले आफ्नो धर्मलाई उच्च सम्झन्छन् नि । हरेक धर्ममा कुनै न कुनै विशेष गुण हुनाले उनले आफूलाई ठूलो सम्झन्छन् । जैनीहरूमा पनि किसिम-किसिमका हुन्छन् । ५-७ भेराइटी हुन्छन् । उनीहरू मध्ये फेरि कोही नाङ्गो पनि रहन्छन्, नाङ्गो हुनुको अर्थ बुझ्दैनन् । भगवानुवाच छ- नाङ्गो अर्थात् अशरीरी आएका थियौ, फेरि अशरीरी

२०७२ असोज ०७ बिहीबार २४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बनेर जानु छ। उनीहरूले फेरि कपडा उतारेर नाङ्गो बन्छन्। भगवानुवाचको अर्थलाई बुझ्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्माहरू यहाँ यो शरीर धारण गरेर पार्ट खेलन आएका छौ, फेरि फर्केर जानु छ, यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ। आत्मा नै पार्ट खेलन आउँछ। वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ। नयाँ-नयाँ किसिमका धर्महरू प्रकट भइरहन्छन्, यसैले यसलाई भेराइटी नाटक भनिन्छ। भेराइटी धर्मको वृक्ष हो। धेरै शाखाहरू निक्लिदै जान्छन्। मुहम्मद त पछि आएका हुन्। पहिले हुन्छन् इस्लामी। मुसलमानहरूको संख्या धेरै छ। अफ्रिकामा कति धनवान् छन्, सुन-हीराको खानीहरू छन्। जहाँ धेरै धन देख्छन्, त्यहाँ आक्रमण गरेर धनवान् बन्छन्। क्रिश्चियनहरू पनि कति धनवान् बनेका छन्। यहाँ पनि धन छ, तर गुप्त। सुन आदि कति पक्रिरहन्छन्। अब दिगम्बर जैनहरूले सभा-सम्मेलन आदि गरिरहन्छन्, किनकि हरेकले आफूलाई ठूलो सम्भ्रन्छन् नि। यो यतिका धर्महरू सबै बढिरहन्छन्, एक दिन विनाश पनि हुनु छ, केही पनि बुझ्दैनन्। सबै धर्महरूमा उच्च त तिम्रो ब्राह्मण धर्म नै हो, जसका बारेमा कसलाई थाहा छैन। कलियुगी ब्राह्मण पनि धेरै छन्, तर ती हुन् कोख वंशावली ब्राह्मण। प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावली ब्राह्मण, उनीहरू त सबै आपसमा भाइ-बहिनी भए। यदि आफूलाई ब्रह्माका सन्तान कहलाउँछन् भने त भाइ-बहिनी नै भए फेरि विवाह पनि गर्न सक्दैनन्। सिद्ध हुन्छ ती ब्राह्मणहरू ब्रह्माको मुख वंशावली होइनन्, केवल नाम राखिदिन्छन्। वास्तवमा देवताभन्दा पनि उच्च ब्राह्मणलाई भनिन्छ, चोटी हुन् नि। यिनै ब्राह्मणले मनुष्यलाई देवता बनाउँछन्। पढाउने स्वयं हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा, ज्ञानको सागर, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। बाबाको पासमा आएर ब्राह्मण बनेर फेरि भोलि शूद्र बन्न पुग्छन्। पुरानो संस्कार बदल्न बडो मेहनत लाग्छ। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबाबाट वर्सा लिनु छ, रुहानी बाबासँग रुहानी बच्चाहरूले नै वर्सा लिन्छन्। बाबालाई याद गर्दा नै मायाले विघ्न पार्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— हातले काम गर्दै दिलले बाबालाई याद गर। यो धेरै सहज छ। जसरी आशिक-माशुक हुन्छन्, उनीहरू एक-अर्कालाई देखे बिना रहन सक्दैनन्। बाबा त माशुक नै हुनुहुन्छ। आशिक सबै बच्चाहरू हुन्, बाबालाई याद गरिरहन्छन्। एक बाबा नै हुनुहुन्छ जो कहिल्यै कसैमा आशिक हुनुहुन्न किनकि उहाँभन्दा उच्च त कोही छँदै छैन। बाँकी बच्चाहरूको महिमा गर्नुहुन्छ, तिमी भक्ति मार्गदिखि लिएर म माशुकका सबै आशिक हौ। बोलाउँछन् पनि— आएर दुःखबाट मुक्त गरेर पावन बनाउनुहोस्। तिमी सबै हौ सजनी, म हुँ साजन। तिमी सबै आसुरी जेलमा फँसेका छौ, म आएर छुटाउँछु। यहाँ मेहनत धेरै छ। विकारी आँखाले धोका दिन्छ, पवित्र दृष्टि बन्न मेहनत लाग्छ। देवताहरूको कति राम्रो चरित्र हुन्छ, अब यस्तो देवता बनाउने पनि अवश्य हुनुपर्छ नि। सम्मेलनमा शीर्षक राखेका छन्— मानव जीवनमा धर्मको आवश्यकता। ड्रामालाई नजान्नाले अलमलिएका छन्। तिमी सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन। क्रिश्चियन अथवा बौद्धी आदिलाई यो कहाँ थाहा छ र— क्राइस्ट, बुद्ध आदि फेरि कहिले आउँछन्! तिमीले भट्ट हिसाब-किताब बताउन सक्छौ। त्यसैले सम्झाउनुपर्छ— धर्मको त आवश्यकता छ नि। पहिले शुरूमा कुनचाहिँ धर्म थियो, फेरि कुनचाहिँ धर्म आएको हो? आफ्नै धर्मकाले पनि पूरा बुझ्दैनन्। योग लगाउँदैनन्। योग बिना ताकत आउँदैन, शक्ति भरिदैन। बाबालाई नै सर्वशक्तिमान् भनिन्छ। तिमी कति शक्तिशाली बन्छौ, विश्वको मालिक बन्छौ। तिम्रो राज्यलाई कसैले छिन्न सक्दैन। त्यतिबेला अरू कुनै खण्ड हुँदैनन्। अहिले त कति खण्ड छन्। यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ! ५ हजार वर्षको यो चक्र हो। बाँकी

२०७२ असोज ०७ बिहीबार २४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

सृष्टिको लम्बाइ कति छ, त्यो कहाँ नाप्न सक्छन् र। धर्तीको नाप गर्न सकलान्। सागरको त गर्न सकदैनन्। आकाश र सागरको अन्त कसैले पाउन सकदैन। त्यसैले सम्झाउनु छ— धर्मको आवश्यकता किन छ! सारा चक्र बनेको छ नै धर्मलाई लिएर। यो हो नै भेराइटी धर्मको वृक्ष, यो वृक्ष हो अन्धाहरूको लागि ऐना। तिमी अब बाहिर सेवामा निस्कनेछौ, बिस्तारै-बिस्तारै तिम्रो वृद्धि हुँदै जान्छ। तुफान लागेपछि धेरै पातहरू भर्छन् नि। अरू धर्ममा तुफान लाग्ने कुरा रहँदैन। उनीहरू त माथिदेखि आउनु नै छ। यहाँ तिम्रो स्थापना बडो अद्भुत छ। पहिले शुरूका भगत जो छन् उनलाई नै आएर भगवान्‌ले आफ्नो घर लैजाने फल दिनुहुन्छ। बोलाउँछन् पनि, हामी आत्माहरूलाई आफ्नो घर लिएर जानुहोस्। यो कसैलाई थाहा छैन— बाबा स्वर्गको पनि राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। संन्यासीहरूले त सुखलाई मान्दै मान्दैनन्। उनीहरूले चाहन्छन् मोक्ष मिलोस्। मोक्षलाई वर्सा भनिदैन। स्वयं शिवबाबालाई पनि पार्ट बजाउनुपर्छ भने त फेरि कसैलाई मोक्षमा कसरी राख्न सक्नुहुन्छ। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूले आफ्नो धर्मलाई र सबैको धर्मलाई जान्दछौ। तिमीलाई दया लाग्नुपर्छ। चक्रको रहस्य सम्झाउनुपर्छ। भन, तपाईंहरूको धर्म स्थापक फेरि आफ्नो समयमा आउनु हुन्छ। सम्झाउने पनि होसियार चाहिन्छ। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— हरेकलाई सतोप्रधानबाट सतो-रजो-तमोमा आउनु नै छ। अहिले छ रावण राज्य। तिम्रो हो सत्य गीता, जुन बाबाले सुनाउनुहुन्छ। भगवान् निराकारलाई नै भनिन्छ। आत्माले निराकार परमपितालाई बोलाउँछ। वहाँ तिमी आत्माहरू रहन्छौ। तिमीलाई परमात्मा कहाँ भनिन्छ र। परमात्मा त एकै हुनुहुन्छ, उच्चभन्दा उच्च भगवान्, फेरि सबै हुन् उहाँका सन्तान, आत्माहरू। सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ फेरि हुन् देवताहरू। उनीहरूमा पनि नम्बरवन हुन् कृष्ण किनकि आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। तिमी हौ संगमयुगी। तिम्रो जीवन अमूल्य छ। देवताहरूको होइन, ब्राह्मणहरूको अमूल्य जीवन हो। बाबाले तिमीलाई बच्चा बनाएर फेरि तिम्रो लागि कति मेहनत गर्नुहुन्छ, देवताहरूले कहाँ यति मेहनत गर्छन् र। उनले पढाउनको लागि बच्चाहरूलाई विद्यालयमा पठाइदिन्छन्। यहाँ बाबा बसेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। उहाँ बाबा, टीचर र गुरु तीन हुनुहुन्छ। त्यसैले कति रिगार्ड हुनुपर्छ। सेवाधारी बच्चाहरूलाई सेवाको धेरै सोख हुनुपर्छ। धेरै कम छन् जो राम्रा होसियार छन्, सेवामा लागेका छन्। सहयोगी त चाहिन्छ नि। लडाईंको मैदानमा जानको लागि जसलाई सिकाउँछन् उनको नौकरी आदि सबै छुटाइदिन्छन्। उनीहरूको पासमा लिस्ट रहन्छ। फेरि मिलेट्रीलाई कसैले अस्वीकार गर्न सकदैन— हामी मैदानमा जाँदैनौ। ड्रिल सिकाउँछन्— आवश्यकतामा बोलाउँछन्। इन्कार गर्नेलाई केस चलाउँछन्। यहाँ त त्यो कुरा छैन। यहाँ फेरि जसले राम्रोसँग सेवा गर्दैनन्, पद भ्रष्ट हुन्छ। सेवा गर्दैनन् मतलब आफैंले आफैंलाई शूट गर्छन्। पद भ्रष्ट हुन्छ। आफ्नो तकदीरलाई शूट गरिदिन्छन्। राम्रोसँग पढे, योगमा रहे भने राम्रो पद मिल्छ। आफूलाई दया गर्नु पर्ने हुन्छ। आफूलाई गरे भने अरूलाई पनि गर्छन्। बाबाले हर प्रकारको ज्ञान दिइरहनुहुन्छ। यो दुनियाँको नाटक कसरी चल्छ, राजधानी पनि स्थापना हुन्छ। यी कुरालाई दुनियाँले जान्दैन। अब निमन्त्रणा त मिल्छन्। ५-१० मिनेटमा के सम्झाउन सकिन्छ र। एक-दुई घण्टा दिए त बुझाउन पनि सकिन्छ। ड्रामालाई त बिल्कुल जान्दैनन्। राम्रो-राम्रो प्वाइन्टहरू जहाँतहाँ लेखिदिनुपर्छ। तर बच्चाहरूले बिसिन्छन्। बाबा रचयिता पनि हुनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई रचना गर्नुहुन्छ। आफ्नो बनाउनु भएको छ, डायरेक्टर बनेर डायरेक्शन पनि

२०७२ असोज ०७ बिहीबार २४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दिनुहुन्छ । श्रीमत दिनुहुन्छ र फेरि एकट पनि गर्नुहुन्छ । ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । यो पनि उहाँको उच्चभन्दा उच्च एकट हो नि । ड्रामाको रचयिता, निर्देशक र मुख्य कलाकारलाई जान्दैनन् भने के ठहरिए ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अमूल्य जीवनमा पढाउने टीचरको धेरै धेरै रिगार्ड राख्नु छ, पढाइमा राम्रो होसियार बनेर सेवामा लाग्नु छ । आफूलाई आफैँले दया गर्नु छ ।
- २) आफूले आफैँलाई सुधार्नको लागि पवित्र बन्नु छ । आफ्नो चरित्र सुधार्नु छ । मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— समय र संकल्पहरूलाई सेवामा अर्पण गर्ने विधाता, वरदाता भव

अब स्वयंका सानो-सानो कुराको पछाडि, तनको पछाडि, मनको पछाडि, साधनहरूको पछाडि, सम्बन्ध निर्वाहको पछाडि समय र संकल्प लगाउनुको सट्टा यसलाई सेवामा अर्पण गर, यो समर्पण समरोह मनाऊ । हरेक श्वासमा सेवाको लगन होस्, सेवामा मगन रहने गर । सेवामा लाग्यौ भने स्व-उन्नतिको गिफ्ट स्वतः मिल्छ । विश्व कल्याणमा स्व कल्याण समाहित छ । त्यसैले निरन्तर महादानी, विधाता र वरदाता बन ।

स्लोगनः— आफ्नो इच्छाहरूलाई कम गरिदियौ भने समस्याहरू कम भएर जान्छन् ।

✽ शब्दार्थः— लिबरेट= मुक्त, मुक्ति । अलमाइटी अथोरिटी= सर्वशक्तिमान् (सत्ता) । रिफ्युज= इन्कार गर्नु, आश्रय, शरण, (किचडा) । हेन्ड्स=सहयोगी (हातहरू) । शूट= गोली चलाउनु, मार्नु । केस= मुद्दा । रिगार्ड= सम्मान, आदर ।